

ΕΝΑΣ ΕΡΩΣ ΜΕ ΑΚΑΝΘΙΝΟ ΣΤΕΜΜΑ

ΤΟ ΜΝΟΙ/ΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑ/ ΜΟΝ

(Αυθεντική εισαγωγή της Α. Β. Υ. της πριγκίπισσας Ασπασίας, χήρας του αλβανικού βασιλέως 'Αλεξάνδρου)

Copyright «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»—'Απαγορεύεται η αναδημοσίευση)

Χ Σ Τ *

Δέν ἐζήτησε ὥστόσο ν' ἀπολύσῃ τοὺς ὑπασιπτάς του αὐτοὺς, δέν ἐζήτησε ν' ἀπαλλάγῃ αὐτῶν ὀριστικῶς, πράγμα ὅχι δύσκολο, ἀρκεῖ νὰ ἐξέφρασε μιά τέτοια ἐπιθυμία.

Καὶ δέν τὸ ἔκαμε αὐτό, γιὰτὶ ἤξερε πολὺ καλά, τὸ ἤξερε καλύτερον παντὸς ἄλλου, ὅτι οἱ ἀντιδρώντες ὑπασιπτάι του τὸν ἀγαποῦσαν, ὅτι τοὺς ἦσαν ἀφοσιωμένοι, ὅτι ἐνεργοῦσαν καλῇ τῇ πίστει, πρὸς τὸ συμφέρον του—κατὰ τὴν ἀντίληψίν των—καὶ τὸ συμφέρον τῆς δυναστείας.

Πάντως, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀντιδράσεις τῶν ὑπασιπτῶν του αὐτῶν, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν ἀγρυπνὸ ἐλεγχὸ τους, γιὰ ν' ἀποφύγῃ αὐτὸ τὸ κουτσουμπολιὸ τους ἀκόμη, τὸ ὁποῖον τὸν ἐνοχλοῦσε ἐξαιρετικῶς, ἀναγκάστηκε νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν Αὐλὴν, δι' ἑνὸς τρόπου ἀρκετὰ εὐσχημου.

Τὰς παρεμονίας, δηλαδὴ τοῦ γάμου του, τοὺς ἔδωσε ἀδειαν κ' ἐκράτησε κοντὰ του τοὺς ὑπὲρ τοῦ γάμου του κεκρυγμένους ὑπασιπτάς καὶ φίλους του.

Ἔτσι μποροῦσε πειὰ νὰ ἐνεργῇ καὶ νὰ κινήσῃ ἐλεύθερα. Καὶ μετὰ τὸν γάμου του, ὅταν οἱ ἀντιδρώντες ὑπασιπτάι του θὰ ἐγύριζαν, θὰ βρισκόντουσαν πλεόν πρὸ τετελεσμένου γεγονότος καὶ θὰ ἀναγκάζονταν νὰ σιωπήσουν, νὰ ὑποταχθῶν στὰ γεγονότα...

Ἀπὸ τοὺς ὑπασιπτάς τοῦ 'Αλεξάνδρου, ὁ περισσότερον ἀντιδρῶν κατὰ τοῦ γάμου τοῦ βασιλέως, ἦτο ὁ συνταγματάρχης κ. Σκαρλάτος.

Ὁ ἴδιος ὁ κ. Σκαρλάτος τὸ ἀναφέρει αὐτὸ ρητῶς καὶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ εἰς ἐκτενὴ ἐξιστορήσιν τοῦ βασιλικοῦ εἰδωλλίου, τὴν ὁποῖαν ἐδημοσίευσεν εἰς πρωτὴν ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ 'Αλεξάνδρου.

Τόσο μάλιστα φανερά ἀντιδρῶν, ὁ κ. Σκαρλάτος καὶ τόσον εἰλικρινὴς ἦταν στὴν ἀντιδράσιν του, ὥστε πολλὰς φορὰς ἐπρόκαλεσε τὴν ὀργὴν τοῦ 'Αλεξάνδρου.

Μὰ οὐτὲ ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως ἔκαμψε ἢ ἐφόβισε τὸν εἰλικρινὴ ὑπασιπτήν. Ἐχοντας τὴν γνώμην ὅτι ὁ γάμος αὐτὸς δέν ἦταν συμφέρων οὔτε στὸν 'Αλέξανδρο, οὔτε στὴ δυναστεία γενικῶς, σὲ τόσο κρίσιμες μάλιστα περιστάσεις, ἔλεγε τὴν γνώμην του αὐτὴ καθαρά καὶ ἐξάστερα. "Ὡς πρὸς τέλος, μιά μέρα, ὁ 'Αλέξανδρος ἐθύμωσε τόσο, ὥστε γύρισε καὶ εἶπε κατηγορηματικὰ στὸν ὑπασιπτή του:

—'Ακουσε, φίλε μου: "Ἄν θέλεις νὰ σ' ἀγαπῶ καὶ νὰ τὸ ἔχωμε καλά, σοῦ ἀπαγορεύω σὸ ἐξῆς νὰ μοῦ ἐνακάνῃς λόγο γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν. Σοῦ τὸ ἀπαγορεύω!...

Καὶ ὁ κ. Σκαρλάτος ἐσιώπησε.

Τὴν ἴδια αὐτὴ ἐποχὴ, ὁ 'Αλέξανδρος ἔλαβε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴν μητέρα του, τὴ βασιλισσα Σοφία, ἡ ὁποία τὸν ἐξόρκιζε νὰ μὴ τελῇ τὸ γάμου του, πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πατρὸς του στὴν Ἑλλάδα.

Τὸ γράμμα αὐτὸ τῆς βασιλισσῆς ἦταν ἐκτενές, συγκινητικὸ, γεμάτο πόνο, γεμάτο συμβουλές, συμβουλές μητέρας, ποὺ ἀγαπᾷ, ποὺ λατρεῖ τὰ τέκνα τῆς.

Ὁ 'Αλέξανδρος τὸ διάβασε, στενοχωρήθηκε, ἐμελαγχόλησε, ἀμφιταλάντευθηκε. Γιά λίγες ὥρες μόνον ὅμως.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ 'Αλεξάνδρου, διάδοχος Γεώργιος

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ 'Αλεξάνδρου, πριγκίπισσα Ἑλένη, μὲ Μακεδονικὸν κοστούμι.

Ἡ ἀγάπη μέσα στὴν καρδιά του ἦταν μεγαλειτερῆ ἀπὸ κάθε ἄλλο αἶσθημα. Καὶ σιγά-σιγά κυριάρχησε αὐτὴ ἐπάνω του. Καὶ πῆρε τὴ θλιθερὴ ἀπόφασιν νὰ ἐξαχσῇ τὸ γράμμα αὐτό, νὰ παρακούσῃ, νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σκοπὸ του.

Ἀνάλογες ἐπιστολὲς εἶχαν στείλει οἱ βασιλεῖς τὴν ἐποχὴ αὐτὴ καὶ σ' ἄλλα ἐμπιστὰ του πρόσωπα στὴν Ἀθῆνα.

Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτὰ δέν ἔμειναν ἀργά, δέν ὠκνησαν καθόλου. Κατάρθωσαν νὰ ἰδοῦν τὸν βασιλέα 'Αλεξάνδρου καὶ τοὺς ἔκαμαν σχετικὰ ὑποδείξεις, τοὺς ἐξέφρασαν—μὲ ὅλο τὸν φεικνόμενὸ σεβασμὸν—τὰς ἀπόψεις των σχετικὰ μὲ τὸ πραξικόπημα ποὺ ἐτοίμαζε.

Ἀλλὰ ὁ 'Αλέξανδρος ἦταν ἀμείψιστος. Δέν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτε.

Φρονοῦσε ὅτι τὸ μεγαλύτερον, τὸ ἱερώτερον τῶν καθηκόντων του, ἦταν ἡ ἐνωσίς του μὲ τὴν ἰδίαν Μάιν.

Εἰς στιγμὰς μάλιστα ἐξάφνης, εἶπε σ' ἑνὰ ἀπὸ τοὺς κυρίους αὐτοὺς:

—Δέν θὰ ἐπιτρέψω σὲ κανένα νὰ παρεμβῇ ὁπωσδήποτε στὶς ὑποθέσεις μου. Δέν θὰ ἐπιτρέψω νὰ ποῖνε ὅτι "Ἑλλην πριγκίψη, "Ἑλλην βασιλεῦς μάλιστα, "διασφίσει (!)" τὴν κόρη ἐνὸς τιμίου καὶ γενναίου "Ἑλλήνος συνταγματάρχου καὶ τὴν ἀγατέλειψιν κατόπιν ἀνάνδρου!

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ 'Αλεξάνδρου ἐδείξαν σ' ὅλους ὅτι ματαίονον ὅσον, προσπαθώντας νὰ τὸν μεταπεισοῦν.

Ὅχι, καμμιὰ ἐνέργεια, καμμιὰ ἐπέμβασις, καμμιὰ συμβουλή δέν μποροῦσαν ν' ἀλλάξουν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐρωτευμένου νεαροῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐθάδιζε ἀποφασιστικὰ πρὸς τὸ περὶ μένον του.

Καὶ τώρα, μιά ἀκόμη μικρὰ παρέκθεσις—ἂν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ παρέκθεσις αὐτὸ—πρὶν σὰς ἐξιστορήσωμε τὰ τοῦ γάμου.

Πρέπει νὰ μάθετε πρὸ πάντων ὡςμύενα σχετικὰ γεγονότα, ἀγνωστα ἐντελῶς καὶ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντα.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γάμου τοῦ 'Αλεξάνδρου, ἔχει περάσει μιά δεκαετηετία. Ἐνὰ χρονικὸν δηλαδὴ διάστημα ἐλάχιστον καὶ ἀσήμαντον, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλα παλαιότερα ἀνάλογα γεγονότα. Καὶ ὅμως, ἔφτασαν τὰ δεκαετηετὰ αὐτὰ χρόνια γιὰ νὰ ρίξωμὺ πικρὸν πέπλο, θαθὺ σκότος—δὲν εἴμαστε καθόλου ὑπερβολικοὶ—πάνω σ' ἕνα τόσο ἀξιοσημείωτον γεγονός. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇτε δηλαδὴ ἑνὲν, ποῖον σημεῖον γροίθοκοποῦνται ἢ σχετικῶς μὲ τὸ γάμου τοῦ 'Αλεξάνδρου ἐπισημες, ἀνεπίσημες καὶ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας. Χίλιες δυὸ ἐκδόσεις ὑπάρχουν σχετικῶς καὶ καθένας—καὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ περιβάλλοντος τοῦ 'Αλεξάνδρου ἀκόμα—διηγείται τὸ περιστάτικὸ αὐτὸ ὅπως τὸ θυμάται, διαφεύδων ὅλους τοὺς ἄλλους, ποὺ τὸ ἀφηγοῦνται κ' αὐτοὶ κατὰ τὸν δικὸν τὸν τρόπο.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴς ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς. Κυκεῖν ἀληθινὸς, λαθὺρῆθος ἀδιέξοδος!...

Ἄλλοι π.χ. ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος παραχώρησε τέλος ἀδειαν γάμου στὸν 'Αλέξανδρο, ὅπως καὶ σὸ προηγουμένον φύλλο ἐγράφετε σχετικῶς.

Ἐπάρουν διὰς καὶ ἄλλοι—ἐξ ἴσου καλῶς πληροφορημένοι!—οἱ ὁποῖοι διατείνονται ὅτι δέν ἐξεδόθη ἀδεία.

Ἄλλα, τέλος πάντων, ἐφ' ὧσον γράφομε ἱστορίαν, πρέπει νὰ ἐξομῶμε τί ἀκριβὲς ἔγινε.

(Ἀκολουθεῖ)

(*) Σημ. «Μπουκέτου»: Εἶνε ἡ λέξις τοῦ ἀκριβὲς.